



Clypevs Theologiæ Thomisticæ

Continens Tractatus de Beatitudine, de Actibus humanis, eorumque Moralitate; de Virtutibus ac Donis, de Vitiis ac Peccatis, & de Legibus, nec-non Dissertationem Theologicam de Probabilitate

Gonet, Jean-Baptiste

Parisiis, 1669

§. III. Corollaria ex dictis

[urn:nbn:de:hbz:466:1-77355](#)

DISPV TATIO PRIMA

142. art. 3. docet id quod fit ex metu, simpliciter A non esse voluntarium, sumit illam particulam *simpliciter*, prout idem significat ac purè & non permixtè; & solum intendit docere, id quod fit ex metu, non esse purè voluntarium, sed mixtum ex voluntario & involuntario, ut patet ex verbis illius, sic enim ait: *Quæ sunt ex timore principium habent ab exteriori impellente; unde non sunt simpliciter voluntaria, sed mixta, ut dicitur in 3. Ethicorum.*

S. I I I.

Corollaria ex dictis.

III. **E**X dictis colligitur primò, in his qua metu fiunt, esse sufficiens voluntarium ad peccatum mortale; nam illa sunt voluntaria simpliciter & absolutè, quamvis aliquid involuntarij habeant admixtum: Ergo metus non excusat totaliter à culpa, licet eam diminuat, & levius peccatum faciat, ac mitiori pœnâ plectendum. Sic adversus Christianos illos, qui in persecuzione, metu ac terrore vel cruciatu fracti, cesserant, tolerabilius est poenæ modus constitutus, quam in eos qui sponte deliquerant, ut in Anzyrana Synodo & Nicæna, aliisque factum esse scimus. Sic etiam Lucretiam illam, cuius à Gentilibus impensè est commendata castitas: *Fortasse juveni violenter irruenti, etiam suâ libidine illam confessisse.* Suplicatur Augustinus lib. i. de civit. cap. 9. eamque non violenter oppressam, sed metu dedecoris, vietam esse obstinatam pudicitiam, innuit Poëta, hoc verfu,

Succubuit fama vietta puella metu.

Quare non dubia est illius culpa, sed cui facilius possit ignosci, quod invita & ex metu consensit.

II. Colligitur secundò, contractus ex metu factos, jure naturali non esse irritos; quamvis jure positivo aliqui irritentur, quando metus est gravis & injurious, seu cadens in virum constantem, ut loquuntur Theologi. Ratio est, quia metus de se & ex natura sua non facit involuntarium simpliciter, sed tantum secundum quid: Ergo non soluit valorem contractus ex defectu voluntarij, & ipso jure naturæ.

III. Confirmatur: Non requiritur major voluntas aut libertas ut contractus valeat, quam ut peccatum mortale fiat: Sed voluntarium ex metu sufficit ad peccatum mortale, ut jam vidimus: Ergo & ad valorem contractus, quantum est ex ratione voluntarij, & juris naturalis.

IV. Veruntamen jure positivo irritantur plura, quæ fiunt ex metu gravi & cadente in virum constantem: v. g. jure positivo matrimonium contractum ex metu, nullum est, ut constat ex cap. *Locum*, & ex cap. *Veniens de sponsalibus*. Idem est de voto solemnzi, ex metu gravi emiso, E ut patet ex titulo: *De his qua vi. metu/ve causâ fiunt*, & ex Tridentino fess. 25. de Regularibus cap. 19. ubi conceditur ut Religiosi ex metu professi, possint intra quinquennium reclamare, & si probaverint professionem ex metu esse factam, quod sit nulla. Quantum vero ad votum simplex ex metu factum, non sic irritatur à Jure, ut annotavit Sylvester in summa, verbo *Metus*: quia scilicet non habet exteriorum traditionem, sed tantum interiore promissionem seu consensum, qui per metum extorqueri non potest. Econtra igitur votum solemnzi, cum non solum habeat id quod est interioris consensus, sed

A etiam quod est exterioris mancipacionis & traditionis, quatenus fit per modum contractus cum Ecclesia, & spiritualis matrimonij, aut servitutis; ideo voluit Ius ut pari modo fieret liberè & sine metu; sicut matrimonium, quod non solum consummatur interiori consensu, sed exteriori etiam traditione, ut sumitur ex cap. *Puelle* 20. qu. 1. & cap. *Cum virum* de regularibus. Plura quoque alia ex metu facta Jure positivo irritantur, ut electio Pralati, iurisdictione data vel propagata ex metu, absoluto ab excommunicatione, metu facta &c. ut videri potest apud Sylvesterum loco citato.

B Porro illa omnia à Jure irritantur, primò ob vitandas lites, aliaque inconvenientia, quæ ex his qua metu cogente fiunt, sequi solent: secundò, quia sepissimum contingit deesse in his consensu verum, quantumvis verbis externis profertur: tertio, in pœnam illius qui injuriosè metum incutit: meretur enim ut effectu caret quod per injuriam extortum est.

Ex his facile solves argumentum, quod contra secundam conclusionem in hunc modum fieri solet: Matrimonium & votum solempne sunt invalida, si fiunt ex metu in constantem virum cadente: Ergo non sunt voluntaria simpliciter. Consequens patet: nam omne matrimonium, & omne votum simpliciter voluntarium, debet esse validum.

Ad hoc, inquam, patet responsio ex iam dictis: concessio enim Antecedente, neganda est Consequentia. Ad cuius probationem, distinguuntur Antecedens: debet esse validum per se loquendo, & attento Jure naturali, conceditur: per accidens, & attento dispositione Juris positivi, negatur. Potest enim Ecclesia ponere quadam conditions, sine quibus votum aut matrimonium non sint valida, inter quas una est, quod fiunt sine metu: sicut etiam in matrimonio aliam statuit conditionem, quod scilicet fiat coram parrocho & testibus; ideoque matrimonium clandestinum, licet voluntarium, est invalidum.

Potest etiam objici contra eandem conclusio- D nem, quod metus gravis excusat à culpa transgressionem legis; & ideo non peccat, qui ut viet grave malum, omittit Sacrum in die festo, aut frangit Ecclesiæ jejunium: Constat autem transgressionem legis non aliter culpâ vacare, nisi quia non est voluntaria: Igitur metus tollit voluntarium simpliciter.

Sed respondet negando Antecedens, si intelligar de transgressione formalis legis; existente enim hujus obligatione, nullus metus excusat simpliciter à culpa, licet eam diminuat: propterea vero non servans jejunium, vel non audiens sacrum, ob metum gravem, non peccat, quia tunc cessat obligatio legis; et quod leges humanæ, & etiam aliqua divinae, non obligent, nisi cum possint commode observari; cum vero non possint absque gravis mali periculo, cessat obligatio, & consequenter formalis earum transgresio.

